

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Fabrikation og Forhandling af Margarine, Oliemargarin og Margarineost m. m.

Dette Valg foretoges uden Afstemning.

Paa Forslag af Formanden valgtes følgende Medlemmer: Bøjsen, Bøtter, Dalsgaard, Fugtmann, Hansen (Ringhøbing Amts 3die Valgkreds), S. Sørensen, Hørup, Bluhme, Westergaard, Beth, P. Holm, Lüttichau, Rosen, N. Andersen (Thisted Amts 3die Valgkreds) og Wagner.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling, indtil Finantsloven for Finantsaaret fra 1ste April 1889 til 31te Marts 1890 er given.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp 1729 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Holstein-Ledeborg: Jeg skal ikke spille mange Ord paa denne Sag, der er Thinget vel bekendt. Den Fremgangsmaade, jeg agter at foreslaa her, er selvfølgelig den, som Thinget har brugt siden 1885 uforandret. Det Forslag, der her ligger for til Behandling, er Forslag om en midlertidig Bevilling for Resten af Finantsaaret. Den provisoriske Lov, som Finantsministeren samtidig eller i Forbindelse med Forslaget har forelagt, er jo endelig afgjort ved Thingets Behandling af denne Sag for nogle Dage siden, da selve den provisoriske Lov forelaa her i Genhold til det private Initiativ. Med denne Behandling er altsaa Spørgsmaalet om den provisoriske Lov afgjort, idet den provisoriske Lov er forkastet og ikke eksisterer mere. Den kan altsaa ikke blive Gjenstand for en Forhandling i Dag. Den kan overhovedet ikke blive Gjenstand for Behandling mere i dette Thing; thi hvad der ikke eksisterer, kan ikke behandles. Hvad jeg her udtaler, er Noget, hvorefter i det Mindste hele Oppositionen er enig; der er

ikke noget Medlem af Oppositionen, der hidtil har stillet sig paa noget andet Standpunkt. Den provisoriske Lov er forkastet, eksisterer altsaa ikke mere, efter Thingets Afstemning foreleden Dag. Det, der nu ligger for, er Forslag til en midlertidig Bevilling for Resten af Finantsaaret. Med Hensyn til dette Forslag er det en Selvfølge, at Flertallet i dette Thing maa stille sig paa samme Maade som hidtil. Oppositionens Politikk har altid været den, lige fra 1885 til Dato, ikke at lægge nogen Hindring i veien for Vedtagelsen af en midlertidig Bevilling, naar der ikke var Udset til, at der kunde staves en Finantslov i rette Tid. Og det maa nødvendigvis være Oppositionens Politikk til enhver Tid. Oppositionen bør aldrig paa sig tage Ansvaret for at forhindre dette Middelem, som den grundlovmæssige Praxis fra 1849 til Dato har skabt, nemlig Vedtagelsen af en midlertidig Bevillingslov, naar den regelmæssige Finantslov ikke kan tilveiebringes paa Grund af Uoverensstemmelse mellem Thingene. Det var Oppositionens Standpunkt i 1885, men dette Tilbud, som blev gjort fra vor Side, blev ikke paaagtet af det høie Landsting og Regjeringen, man tillagde det ingen Betydning og mente ikke at burde forhandle det. Desværre fulgte deraf den Konflikt, som siden har hersket her i Landet, og det har siden været Oppositionens Standpunkt, og bør fremdeles være det, at tilveiebringe en midlertidig Bevillingslov, naar Finantsloven ikke kan blive færdig. Nu veed jeg, at man strax vil indvende, at der er dog een Gang i Løbet af disse 5 Aar, hvor Flertallet har modsat sig Tilveiebringelsen af en saadan midlertidig Bevilling, nemlig i 1885—86, idet vi da forkastede det saaledes af Regjeringen indbragte Forslag til midlertidig Bevilling, som heller ikke da var Andet end nu, nemlig en midlertidig Bevilling, idet den provisoriske Lov, ligesom nu, var forkastet forinden. Det skal jeg villig indrømme. Men den hele Fremgangsmaade, Oppositionen i det Aar fulgte og efter min Mening nødvendig maatte følge, var en Undtagelse, en Uvigelse fra den Politikk, Oppositionen havde fulgt gennem alle Aarene før og senere, nemlig Regtelse af Forhandling, Protest. I Aaret 1885—86 stod Oppositionen paa det Standpunkt at negte Forhandling med den nuværende Regjering for derigennem at gjøre det klart, hvor vidt Regjeringen gik med Hensyn til sin Respektereren af Grundlovens Bestemmelser. Det blev gennemført med Konsekvens, og en Konsekvens af denne Politikk var Regtelse af Finantsloven ved dens Over-